

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
۱۵ جون ۲۰۲۱

متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و پنجم

موضوعات آجندا: ۳۹

وضعیت افغانستان

شورای امنیت

سال هفتاد و ششم

وضعیت در افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی عمومی

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه‌ی ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه‌ی ۲۵۴۳ (۲۰۲۰) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی خواسته شده تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهد.

۲. این گزارش اطلاعات تازه‌ی را در رابطه به فعالیت‌های ملل متحد در افغانستان به شمول اقدامات سیاسی، بشردوستانه، توسعه‌ی و حقوق بشری از زمان گزارش قبلی (A/75/811-S/2021/252) مورخ ۱۲ مارچ ۲۰۲۱ فراهم می‌نماید.

۲. انکشافات مرتبط

۳. تلاش‌ها برای تقویت مجدد گفتگوهای صلح پس از آن بطنی شد که تدویر کنفرانس مقامات بلند پایه در استانبول ترکیه در مورد برجسته ساختن نیاز برای تعهد جدید توسط طرف‌های ذیدخل مبنی بر اشتراک کامل و موثر در

مذاکرات صلح، به تعویق افتید. با اعلان ایالات متحده آمریکا و سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) مبنی بر خروج نیروهای نظامی باقیمانده شان الی سپتمبر ۲۰۲۱، طالبان اظهار داشتند که از اشتراک در هر نوع نشست بلند رتبه الی آن زمان خودداری خواهند کرد. تلاش ها برای همبستگی در مورد روند صلح توسط جمهوری اسلامی افغانستان با مشکلات مواجه شد در حالیکه حکومت در راستای اجماع بزرگتر منطقوی در مورد صلح و مصالحه، همکاری های اقتصادی و اتصال تلاش نمود. خواست ها برای روند فراگیر صلح و همچنان حفظ حقوق و آزادی های اساسی کماکان ادامه یافت. رویداد های امنیتی در سطح بلند باقی ماند، چنانچه تعداد تلفات ملکی در ربع نخست ۲۰۲۱ در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۰ میلادی الی ۲۹ درصد افزایش یافت. خشونت های جاری، آفات طبیعی و میزان فزایندهی ناامنی غذائی باعث افزایش درد و آلام شد و شیوع و پیروس کرونا (کووید-۱۹) باعث شد تا به این مشکلات افزوده شود.

الف. انکشافات سیاسی

۴. در مدت تحت پوشش این گزارش، تعیین وزراء و مقامات بلند پایه به شمول تعیینات درسکتور امنیتی ادامه یافت. به تاریخ ۱۹ مارچ، رئیس جمهور اشرف غنی وزیر داخله را تبدیل کرد. به تاریخ ۲۴ اپریل، تعیینات و جابجائی های متعدد در دفتر شورای امنیت ملی و ریاست عمومی امنیت ملی اعلان شد که هدف آن تلاش برای تسریع ریفورم سکتور امنیتی و رسیدگی به نیازمندی انتقال امنیتی خوانده شد. آقای غنی سرپرست جدید برای اداره لوی سارنوالی را معرفی کرد و دو سناتور، یک مشاور رئیس جمهور در امور تعلیمات، چند سفیر و سایر مقامات در ادارات و ریاست ها به شمول اداره ملی تدارکات و اداره هوانوردی ملکی و همچنان والیان جدید را تعیین نمود. در عین زمان، در پارلمان یکبار دیگر خواهان معرفی رسمی سرپرست وزراء و سایر نامزدان ذیربط به ولسی جرگه (مجلس نمایندگان) شد تا به اساس قانون اساسی رأی اعتماد اخذ نموده و جاگزین نامزدانی شوند که در جلسات ماه نومبر و دسمبر [از سوی مجلس] رد شده بودند. عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه ملی، و سایر مقامات مخالف به شمول مارشال عبدالرشید دوستم نگرانی شان را در رابطه به عدم مشوره در تعیینات به ویژه در جابجائی وزارت امور داخله و والی ولایت فاریاب ابراز نموده و خواهان تطبیق مفاد مندرج توافقنامه سیاسی مورخ ۱۷ می ۲۰۲۰ میان آقای غنی و آقای عبدالله شدند.

۵. رئیس جمهور نیز به هدف آنچه که بهبود وضعیت امنیتی، حکومتمداری محلی و انکشاف خوانده شد، به تغییر والیان و ولسوالان ادامه داد. پس از آغاز کار در مارچ ۲۰۲۰ تا اکنون، از ۳۴ والی تنها ۶ تن آنها در پست های شان باقی مانده است. در مطابقت با فرمان رئیس جمهور در ۶ جولای ۲۰۲۰ در مورد ایجاد پست معاون والی در اجتماعی و اقتصادی، ۲۷ خانم [در این پست ها] گماشته شدند که ۱۲ مورد این تعیینات در سال ۲۰۲۱ صورت گرفت. قرار است که تمامی پست ها توسط خانم ها اشغال شود. به تاسی از فرمان مورخ ۴ اکتوبر ۲۰۲۰ رئیس جمهور که به اساس آن نقش بیشتر به ولسوالان در مسایل امنیتی و حل و فصل منازعات داده شد، از مجموع ۳۸۷ ولسوالی، اجراء کاری بیش از نیم آنها مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. به تعقیب این ارزیابی، اکثر آنها تبدیل شدند. در نبود طرزالعمل های جدید و رقابتی در مورد استخدام کارمندان ملکی، معاونین والی و ولسوالان به عنوان سرپرست فعالیت می کنند.

۶. همانگونه که در توافقنامه سیاسی می ۲۰۲۰ در نظر گرفته شد، نهاد های مدیریت انتخابات کماکان به آمادگی برای برگزاری انتخابات شورای ولایتی، ولسوالی و شهرداری و همچنان انتخابات عقب افتاده ای ولایت ولسی جرگه ولایت غزنی ادامه داد. به تاریخ ۸ مارچ، کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان نظریات خود در مورد قانون انتخابات را

نهایی ساخت و مسوده تعدیلات را به وزارت عدلیه سپرد. تعدیلات پیشنهادی شامل تغییرات در سیستم انتخابات ولسی جرگه، ثبت رأی دهندگان، استفاده از تکنولوژی و سیستم مدیریت نتایج می شود. به تاریخ ۱۹ اپریل، دارالانشای کمیسیون رسماً به کمیسیون اطلاع داد که برگزاری انتخابات در سال ۲۰۲۱ ممکن نخواهد بود زیرا پلان های آمادگی برای تدویر انتخابات حداقل یک سال زمان نیاز دارد.

۷. مذاکرات صلح در دوحه کماکان بطی جریان داشت. در ماه مارچ، پیشنهاد های ایالات متحده مبنی بر سرعت بخشیدن روند گفتگوها و تدویر جلسه ی در مسکو میان رهبران سیاسی افغانستان و طالبان باعث تسریع روند گفتگوها به شمول فیصله ی مبنی بر برگزاری کنفرانس بلند رتبه در ماه اپریل در شهر استانبول میان جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان شد.

۸. در پی آمادگی ها برای کنفرانس فوق الذکر، شورای عالی مصالحه ملی اعلان کرد که بیش از ۲۵ طرح صلح را از رهبران سیاسی و جامعه مدنی برای گنجاندن در مسوده پلان صلح دریافت کرده است. گفته می شود که اکثر این طرح ها در پاسخ به طرحی بود که از سوی ایالات متحده در رابطه به اصول تاثیر گذار برای آینده ی افغانستان، حکومت انتقالی صلح و نقشه ی راه سیاسی، و آتش بس عمومی و دایمی توزیع شده بود. به تاریخ ۱۴ مارچ، فعالان زن افغانستان موقف خود در مورد طرح ایالات متحده را نشر کرده و خواهان فراگیر بودن [روند گفتگو]، حفظ قانون اساسی و حقوق زنان، و همخوانی با مکلفیت های جامعه جهانی مندرج قطعنامه شورای شماره ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) شورای امنیت و مکلفیت های ایالات متحده مندرج قانون زن، صلح و امنیت سال ۲۰۱۷ شدند. به تاریخ ۳ اپریل، آقای غنی میزبان نشست با سفرای خارجی بود تا دیدگاه خود پیرامون صلح و "افغانستان مقتدر، دموکراتیک، متحد، بیطرف و متصل" را ارائه کند. وی ایجاد حکومت موقت صلح را پیشنهاد کرد که به تعقیب آن انتخابات برگزار شود. به منظور حفظ صلح، موصوف روی تمرکز بالای مصالحه ملی، ادغام جنگجویان و مهاجرین، و روند تعریف اولویت های جدید برای صلح، انکشاف و حکومتداری پس از انتخابات تاکید نمود.

۹. به منظور تقویت سهمگیری سیاسی و اجماع ملی، آقای غنی به تاریخ ۲۸ فبروری شورای عالی حکومت را که در توافقنامه سیاسی می ۲۰۲۰ در نظر گرفته شده بود، ایجاد کرد. در نخستین جلسه که به تاریخ ۱۰ مارچ دایر شد، رهبران متعدد سیاسی به شمول مقامات دولت و رهبران اپوزیسیون گرد هم جمع شدند. رایزنی ها با اپوزیسیون در مورد عضویت نهائی در جریان می باشد. به تاریخ ۱ مارچ، رئیس جمهور اولین نشست شورای عالی برای زنان را که به اساس فرمان ریاست جمهوری در آگست ۲۰۲۰ به منظور حمایت از تطبیق تعهدات حکومت پیرامون حقوق زنان ایجاد شده بود، رهبری کرد. به تاریخ ۲۸ مارچ، آقای غنی شورای عالی جوانان را که متشکل از ۴۵ عضو انتخابی بود و به منظور ارائه نظریات به حکومت پیرامون موضوعات مختلف به شمول روند صلح ایجاد شده بود، افتتاح کرد.

۱۰. به تاریخ ۱۳ اپریل، ترکیه، قطر و ملل متحد اعلان کرد که می خواهند کنفرانس بلند پایه و فراگیر را میان نمایندگان جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان از ۲۴ اپریل الی ۴ می در استانبول برگزار کنند تا روند گفتگوها در دوحه در مورد راه حل سیاسی عادلانه و دوامدار را تسریع بخشیده و آن را تکمیل کنند. در اخیر آن روز، کمیسیون سیاسی طالبان اظهار کردند که الی خروج تمام نیروهای خارجی از کشور، طالبان در هیچ کنفرانس به منظور تصمیم گیری در مورد آینده ی افغانستان اشتراک نخواهند کرد.

۱۱. به تاریخ ۱۴ اپریل، جوزف آر. بایدن جونیور، رئیس جمهور ایالات متحده رسماً اعلان کرد که نیروهای باقیمانده ایالات متحده الی ۱۱ سپتمبر از افغانستان خارج می شوند. همزمان با این اعلان، یزستولتنبگر، سرمنشی ناتو اعلام کرد که خروج منظم، هماهنگ و عمدی نیروهای ناتو نیز در همان تاریخ صورت خواهد گرفت و روی تعهد دراز مدت به افغانستان تاکید نمود. به تاریخ ۱۵ اپریل، انتونی جی. بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده به کابل سفر کرد تا از ادامه‌ی تعهد کشور متبوع خویش مبنی بر حمایت از نیروهای امنیتی و دستاورد های دموکراتیک در افغانستان، اطمینان دهد.

۱۲. متعاقباً، در ۲۱ اپریل، برگزار کنندگان کنفرانس استانبول اعلان کردند که تدویر کنفرانس الی زمانی که شرایط برای پیشرفت معنی دار بیشتر مساعد گردد، به تعویق افتاد. آنها روی تعهد شان مبنی بر حمایت از روند صلح در دوحه تاکید کردند و نمایندگان هیئت های مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان به بحث های خود ادامه دادند.

۱۳. جامعه مدنی به شمول گروه های زنان و جوانان، رهبران دینی و رسانه ها کماکان خواهان روند فراگیر صلح و همچنان حفظ حقوق و آزادی های اساسی و ختم خشونت های شدند. گروه های متعدد خواهان سهمگیری در حاشیه کنفرانس استانبول بودند. به تاریخ ۲۹ و ۳۱ مارچ، میکانیزم افغانستان برای صلح فراگیر و شبکه زنان افغانستان گردهمائی های جداگانه را در کابل برگزار کردند و خواستند که روند صلح همه شمول باشد. ملل متحد کنسورسیوم شبکه زنان را که به روز های ۱۴ و ۱۵ اپریل به منظور بحث روی موضوعات مربوط به آتش بس، عدالت انتقالی، ساختار های حکومتداری و بازنگری قانون اساسی در کابل دایر شده بود، حمایت کرد. رهبران زن خواهان میکانیزم هایی شدند که زمینه را طوری فراهم سازد که آجندا و نحوه‌ی مذاکرات صلح به اساس نتایج نظریات جامعه مدنی استوار باشد. گروه دوستان افغانستان و گروه دوستان زنان افغان به تاریخ ۲۲ مارچ و گروه دوستان سفیران زن افغانستان به تاریخ ۸ اپریل اعلامیه هایی را در حمایت از حق زنان افغانستان صادر کردند تا زنان صدای تاثیر گذار در آینده‌ی افغانستان داشته باشند. به روز های ۲۶ و ۲۷ اپریل، ائتلاف زنان در روند صلح نشست هایی را پیرامون نگرانی زنان در مورد روند صلح تدویر کردند و خواهان آتش بس و سهم معنی دار زنان شدند.

۱۴. در سطح منطقه و جهان، چین، فدراتیف روسیه و ایالات متحده همراه با پاکستان که به نام ترویقای تمديد شده مسمی است، دو نشست را در مسکو به تاریخ ۱۸ مارچ و در دوحه به تاریخ ۳۰ اپریل دایر کرد تا روند صلح و راه های کمک به طرفین را مورد بحث قرار دادند تا طرفین به راه حل مسالمت آمیز و آتش بس دائمی دست پیدا کنند. در هر دو جلسه، این گروه با نمایندگان هیئت جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان ملاقات کرد. در اعلامیه‌ی مورخ ۱۸ مارچ، چهار کشور مخالفت شان را با روی کار آمدن مجدد امارت اسلامی افغانستان مخالفت ابراز داشتند. این گروه در اعلامیه‌ی مورخ ۳۰ اپریل اظهار داشتند که کاهش خشونت ها و تلاش های دوامدار توسط طالبان برای پیشبرد گفتگو های میان-افغانان تاثیرات مثبت روی بررسی وضعیت مقامات و نهاد های طالبان در لست تعزیرات که به تاسی از قطعنامه شماره ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) ایجاد شد، خواهد داشت. این کشور ها از نقش چشمگیر ملل متحد در روند صلح و مصالحه نیز استقبال کردند.

۱۵. طی اعلامیه‌ی مشترک که به تاریخ ۱۵ اپریل نشر شد، نمایندگان خاص قزاقستان، قرغزستان، تاجکستان، ترکمنستان و همچنان اتحادیه اروپا از طرف های افغان خواستند تا مذاکرات را از سر گرفته و میزان بلند خشونت ها را تقبیح کردند. به تاریخ ۲۳ اپریل، وزرای خارجه‌ی افغانستان، پاکستان و ترکیه از طرف ها خواستند که یکبار دیگر تعهد شان مبنی بر راه حل جامع از طریق مذاکرات را به نمایش بگذارند. به تاریخ ۶ می، فرستاده سفراء و

نمایندگان خاص فرانسه، آلمان، ایتالیا، ناروی، شاهی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی، ایالات متحده، اتحادیه اروپا و ناتو و هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) در برلین با هم ملاقات کردند تا وضعیت روند صلح را بررسی نمایند. تیم های مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان به گونه‌ی جداگان و از طریق ویدیو کنفرانس در این جلسه اشتراک کردند. در اعلامیه‌ی که بعد از جلسه نشر شد، روی نیاز به تسریع روند مذاکرات تأکید صورت گرفت و نقش گسترده‌ی ملل متحد مورد استقبال قرار گرفت.

۱۶. یوناما به تطبیق ۹ برنامه محلی صلح به شمول دو برنامه‌ی جدید برای سهمیم ساختن جوانان و رهبران مذهبی در تلاش های صلح و میانجیگری در ولایت ننگرهار و فیض آباد ادامه داد در حالیکه هشت برنامه‌ی دیگر تکمیل شد. در طول ماه مارچ، برنامه های آگاهی دهی تحت حمایت ملل متحد که در آن صد ها تن اشتراک نموده بود، به مناسبت روز بین المللی زن در بیش از ۳۰ ولایت برگزار شد تا توجه به حقوق و رهبری زنان و سهمگیری آنها در روند صلح جلب شود. به منظور تمرکز روی همبستگی اجتماعی، همکاران ملل متحد مشترکاً برنامه‌ی را به هدف طرح نصاب تحصیلی صلح در دانشگاه ها روی دست گرفتند.

ب. امنیت

۱۷. وضعیت امنیتی کماکان رو به وخامت می باشد. از ۱۲ فبروری الی ۱۵ می، ملل متحد ۶۸۲۷ رویداد امنیتی را ثبت کرد که ۲۶.۳ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۰ نشان می دهد که طی آن ۵۴۰۷ رویداد امنیتی ثبت شده بود و تنها ۵.۳ درصد کاهش را در مقایسه با سه ماه قبل از ۱۳ نومبر ۲۰۲۰ الی ۱۱ فبروری ۲۰۲۱ به نمایش می گذارد. تعداد درگیری های مسلحانه از ۳۳۵۹ مورد به ۳۹۷۳ رویداد افزایش یافت که ۱۸.۳ درصد افزایش را نشان می دهد؛ همچنان میزان انفجار مواد منفجره از ۵۱۵ رویداد به ۷۵۷ مورد افزایش یافت که افزایش ۴۶.۹ درصدی را به نمایش می گذارد. برخلاف رویکردی که در سال ۲۰۲۰ پس از عقد توافقنامه میان ایالات متحده و طالبان برای تامین صلح در افغانستان مشاهده شد، تعداد حملات هوایی که اساساً توسط نیروهای هوایی افغانستان صورت گرفت، از ۱۶۱ مورد به ۲۹۵ رویداد افزایش یافت که ۸۳.۲ درصد افزایش را نشان می دهد. حوزه های جنوب، شرق و شمال کشور شاهد بیشترین تعداد رویداد ها بوده در مجموع ۶۳.۶ درصد کل رویداد های ثبت شده در این سه حوزه به وقوع پیوست؛ هلمند، کندهار و ننگرهار ولایتی بودند که بیشترین آسیب را متحمل شدند. از ۱۳ الی ۱۵ می اندکی فروکش کرد زیرا حکومت و طالبان آتش بس یک جانبه را در روز های ایام فطر اعلان کردند.

۱۸. حملات بزرگ در سطح کشور کماکان ادامه یافت. در مجموع، ۲۲ حمله انتحاری ثبت شد در حالی که در عین زمان در سال ۲۰۲۰ حدود ۸ حمله ثبت شده بود. هفده حمله شامل حملات انتحاری با استفاده از مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه بود که اساساً مواضع نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان را در مناطق تحت منازعه به ویژه در جنوب کشور هدف قرار داد؛ یک حمله علیه کاروان نیروهای امنیتی در ۲۰ اپریل نخستین حمله‌ی انتحاری بود که در کابل ثبت شد. همچنان، ملل متحد ۷۳ حمله‌ی را که در آن از مواد منفجره نوع مقناطیسی استفاده شده بود، ثبت کرد که ۱۰ مورد آن در کابل به وقوع پیوست. تعداد ترور های هدفمند که اکثراً هیچ جناحی مسئولیت آن را به عهده نگرفت، به ۲۹۷ رویداد می رسد که ۴۰.۱ درصد افزایش را نشان می دهد و قربانیان این حملات شامل کارمندان خدمات ملکی، دو استاد دانشگاه در کابل، سه واکسیناتور زن برای پولیو در جلال آباد، و رئیس شورای علمای تخار می باشند. دو انفجار مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه که یکی آن به تاریخ ۳۰ اپریل در نزدیکی یک مهمانه خانه در ولایت لوگر و دومی پس از دو انفجار دیگر در نزدیکی یک مکتب در منطقه‌ی

شیعه نشین کابل به تاریخ ۹ می به وقوع پیوست، نگرانی های را در مورد میزان بلند تلفات ملکی که شامل تعداد زیاد دانش آموزان دختر در کابل می شود، برانگیخت.

۱۹. هیچ یک از طرف های درگیری دستاورد های قابل ملاحظه در قسمت تصرف مناطق نداشتند. طالبان کنترل چهار ولسوالی را به دست گرفت و فشارها روی مناطق شهری به شمول مناطق در ولایات بغلان، فاریاب، غزنی و هلمند و همچنان مسیرها و زیرساخت های ترانسپورتی به شمول مناطق در جنوب، شمال شرق و شمال غرب کشور را حفظ کرد. به استثنای یک حمله بالای پایگاه هوایی کندهار در ۱ می، طالبان الی ۲۵ می هیچ حمله ی مستقیم را بالای نیروهای نظامی بین المللی انجام ندادند هرچند آنها ابراز داشتند که به دلیل تاخیر در خروج نیروهای نظامی بین المللی، حق این گونه حملات را داشتند.

۲۰. نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان به اجرای عملیات ها برای تامین امنیت شاهراه ها و شهرها در جنوب کشور و سایر ولایات به شمول بغلان، فاریاب، غزنی و ننگرهار ادامه دادند. دولت به ریفورم سکتور امنیتی از طریق برنامه ی نیروهای آینده و با تمرکز روی بهبود ساختارها و ترویج رویکرد واکنشی تر در برابر عملیات ها، ادامه داد. مقامات حکومت ملاحظه نمود که نیروهای ملی امنیتی در سال ۲۰۲۰ بیش از ۹۰ درصد عملیات ها را انجام دادند و نیروهای نظامی بین المللی فقط حمایت های هوایی را فراهم نمودند.

۲۱. حملاتی که مسئولیت آن را شاخه ی خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه ی خراسان داعش) گرفت یا مسئولیت آن به این گروه نسبت داده شد، به ۸۸ رویداد افزایش یافت در حالی که این گونه حملات در عین زمان در سال ۲۰۲۰ به ۱۶ مورد می رسید. شاخه ی خراسان داعش به هدف قرار دادن افراد ملکی در مناطق شهری ادامه دادند. این گروه مسئولیت ترور سه کارمند اناث رسانه و یک داکتر زن را در جلال آباد به تاریخ ۲ و ۵ مارچ، مسئولیت انفجار های که دو واسطه نقلیه ملکی را به تاریخ ۱۴ مارچ در کابل و چند هدف ملکی دیگر را به تاریخ ۲۱ مارچ در شهر جلال آباد هدف قرار داد، و مسئولیت حملات بالای یک مسجد در کابل و یک اجتماع اهل تشیع در کندز در اواسط ماه می را به عهده گرفت. هرچند اکثر این رویداد ها در کابل و ولایات شرقی به وقوع پیوست، این گروه ویدیوی را در ۲۲ فبروری نشر کرد که در آن این گروه "بازگشت خود به خراسان" را اعلان نمود. متعاقباً، این گروه مسئولیت یک رویداد در ولایت غور به تاریخ ۲۱ اپریل را که نخستین حمله [این گروه] از سال ۲۰۱۷ بدینسو بود، و حملات بالای پایه های برق و تانکر های تیل در ولایت های بغلان، کابل، کندز و پروان در نیمه نخست ماه می را به عهده گرفت. همه ی این ادعا ها ثابت نشد زیرا گزارش های ضد و نقیض وجود دارد که بعضی حملاتی که مسئولیت آن را شاخه ی خراسان داعش به عهده گرفتند، توسط یا در هماهنگی با سایر گروه ها صورت گرفته است. ارگان امنیتی افغانستان نیز از دستگیری ده ها مظنون شاخه ی خراسان داعش در دو ولایت شمالی که خارج از حوزه ی عملیاتی این گروه می باشد، و از دستگیری طراح حمله ی نومبر ۲۰۲۰ بر دانشگاه کابل گزارش داد؛ فرد مذکور به تاریخ ۲۴ مارچ در ولایت ننگرهار دستگیر شد.

۲۲. ملل متحد ۲۹ مورد را ثبت کرد که طی آن کارمندان این سازمان متاثر شدند و این رویداد ها شامل ۱۱ مورد ارباب و ۳ رویداد امنیتی می شود.

ج. همکاری های منطقه‌ای

۲۳. افغانستان و کشور های منطقه تمرکز شان روی تقویت همکاری ها و اتصال اقتصادی و زیربنائی را حفظ کردند. به تاریخ ۱۹ فبروری، ریاست عمومی امنیت ملی نخستین کنفرانس (مجازی) منطقه را با مقامات استخباراتی و امنیتی آذربایجان، قزاقستان، قرغزستان، پاکستان، تاجکستان و ازبکستان و همچنان ایالات متحده در مورد همکاری در امر مبارزه با تروریسم دایر کرد.
۲۴. به تاریخ ۲۳ فبروری، یک هیئت از ازبکستان که در رأس آن عبدالعزیز کاملوف، وزیر امور خارجه به کابل سفر کرد و با آقای غنی؛ آقای عبدالله؛ محمد حنیف اتمر، وزیر امور خارجه افغانستان؛ و حمدالله محب، مشاور امنیت ملی ملاقات کرد تا روابط متقابل، همکاری های منطوقی و روند صلح را مورد بحث و گفتگو قرار دهد. آقای کاملوف حمایت ازبکستان از توقف فوری خشونت ها و [تامین] صلح در افغانستان را انتقال داد. هر دو کشور روی یک پلان عمل برای همکاری ها در سکتور تجارت، ترانزیت، انرژی، معادن و زراعت، و پلان برای تطبیق پروژه خط آهن برای اتصال آسیای مرکزی و جنوب آسیا از طریق افغانستان با هم گفتگو کردند.
۲۵. از ۲۴ الی ۲۶ فبروری، آقای اتمر به مسکو سفر کرد و با سرگی لاوروف، وزیر امور خارجه و سایر مقامات بلند پایه ملاقات نمود. آقای اتمر در جریان این سفر با حضور رسانه ها از موقف فدراتیف روسیه در قبال احیای امارت اسلامی افغانستان استقبال کرد و تاکید نمود که هیچ گونه تعزیرات وضع شده از سوی ملل متحد بالای طالبان تا زمانی نباید برطرف شود که آنانی که در حملات دست دارند، کاملاً به تعهد شان در راستای صلح عمل نکرده اند. آقای لاوروف یک بار دیگر روی تعهد فدراتیف روسیه در تسهیل شرایط مساعد برای مصالحه‌ی میان افغانان از طریق ترویج‌کای توسعه یافته تاکید کرده و برای تدویر جلسات با کشور های منطقه و ایالات متحده در مسکو اعلام آمادگی کرد. همچنان، موصوف نگرانی روسیه در رابطه به افزایش دوامدار خشونت ها و تهدیدات روز افزون قاجاق مواد مخدر به منطقه را ابراز کرد.
۲۶. از ۲۲ الی ۲۴ مارچ، آقای اتمر به هندوستان سفر کرد و با سابرامانیام جایشانکار، وزیر امور خارجه؛ آجیت دوال، مشاور امنیت ملی؛ و سایر مقامات بلند رتبه ملاقات نمود تا روی اجماع منطقه و جهان در رابطه به روند صلح و همکاری های بیشتر در مورد موضوعات امنیتی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بحث و گفتگو نماید. آقای اتمر پلان صلح دولت افغانستان را پیشکش کرد و تاکید نمود که جمهوریت یگانه نظام سیاسی است که سهمگیری مساویانه شهروندان را تضمین می کند. همتای هندوستان روی نیاز به همکاری های دوامدار استراتژیک میان هندوستان و افغانستان تاکید نموده و حمایت کامل هندوستان از روند صلح به شمول توحید اجماع کشور های منطقه و جهان را اعلان کرد.
۲۷. در پی تلاش برای زمینه سازی ترانسپورت و تجارت فرامرزی، مقامات افغانستان با همکاری ملل متحد به تاریخ ۲۳ مارچ سیستم کمپیوتری وارنتی و پرداخت ترانزیت بین المللی را در چهار نقطه‌ی سرحدی با (جمهوری اسلامی) ایران، پاکستان و ازبکستان ایجاد کرد و سیستم اتومات برای دنیای اطلاعات گمرک در گمرک غلام خان که نقطه سرحدی با پاکستان است، را به تاریخ ۲۵ مارچ تطبیق کرد. در مدت تحت پوشش این گزارش، مقامات گمرک افغانستان و ازبکستان نخستین مرحله‌ی خدمات تبادلہ معلومات ترانزیت آنلاین را تطبیق کردند.

۲۸. به تاریخ ۲۹ مارچ، آقای غنی طی یک سفر دو روزه و به منظور اشتراک در نهمین کنفرانس وزرای کشورهای قلب آسیا - پروسه استانبول به شهر دوشنبه سفر کرد. وی با امامعلی رحمان، رئیس جمهور آن ملاقات نموده و تقویت روابط متقابل را مورد بحث قرار داد. در جریان این سفر، مقامات افغانستان و تاجکستان پنج توافقنامه پیرامون نقشه های راه برای همکاری های سیاسی، امنیتی، تجارتي، ترانسپورتي، ترانزيتي، انرژي و فرهنگي امضاء نمود.

۲۹. به تاریخ ۳۰ مارچ، نهمین کنفرانس وزرای قلب آسیا - پروسه استانبول دایر شد که در آن وزرای خارجهی شامل این روند، روسای هیئت های کشورهای تمویل کننده و موسسات منطقه و جهان اشتراک کردند. اشتراک کنندگان اعلامیه دوشنبه را که در آن از تلاش های دیپلماتیک تازه توسط تمامی کشور ها به منظور تسریع روند صلح از طریق مذاکرات معنی دار به شمول گفتگوها در دوحه، نشست ترویقای توسعه یافته، و آمادگی ها برای نشست مقامات بلند پایه در ترکیه استقبال شده بود، مورد تصویب قرار دادند. در این اعلامیه، اشتراک کنندگان میزان روز افزون خشونت ها را تقبیح کرده و از ادامه ی روابط میان طالبان و سایر گروه های تروریستی به شمول القاعده ابراز نگرانی نمودند. همچنان، آنها پلان عملیاتی را برای تدابیر جدید اعتماد سازی و تقویت زنان تصویب کردند.

۳۰. به تاریخ ۱ اپریل، افغانستان و پاکستان توافقنامه تجارتي ترانزيت را به منظور تقویت بیشتر اتصال منطقوی برای سه ماه تمدید کردند. به تاریخ ۱۰ می، جنرال قمر جاوید باجوه، لوی درستیز پاکستان همراه با جنرال فیض حمید، رئیس عمومی استخبارات پاکستان و جنرال نیکولاس کارتر، لوی درستیز انگلستان به کابل سفر کردند. آقای باجوه با آقای غنی و آقای عبدالله ملاقات کرد تا روی روند صلح و تقویت همکاری های متقابل امنیتی و دفاعی به شمول کنترل سرحد بحث و گفتگو نمایند.

۳۱. آقای وانگ پی، وزیر امور خارجه چین طی تماس های تلفونی جداگانه با آقای اتمر و آقای محب در ۱۷ می، روی اهمیت همکاری های استراتژیک میان چین و افغانستان و همچنان خواست چین مبنی بر تقویت تلاش ها برای همکاری امنیتی و مبارزه با تروریسم در افغانستان تاکید کرد. موصوف همچنان اظهار داشت که چین آماده است تا نقش موثر را در امر پیشبرد روند صلح و مصالحه بازی کند. دولت افغانستان از نقش مثبت چین در امر حمایت از روند صلح و ثبات در افغانستان و منطقه استقبال نمود.

۳۲. دیپورا لاینز، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان به دیدار با سفرای شش کشور همسایه و کشورهای منطقه در افغانستان ادامه داد و روی همکاری های منطقوی بحث و گفتگو نمود. همچنان، وی فعالیت های فرامرزی مانند تجارت و ترانزیت، اتصال زیرساخت ها و سیر و سفر مردم را با همکاران ملل متحد در افغانستان و کشورهای همسایه هماهنگ ساخت. برعلاوه، ژان آرنو، نماینده ویژه سرمنشی ملل متحد در امور افغانستان و منطقه که در اواسط ماه مارچ تعیین شد، همکاری خود را برای جستجوی راه حل سیاسی به درگیری فعلی آغاز کرد.

۳. حقوق بشر

۳۳. به تاریخ ۱۴ اپریل، یوناما گزارش ربع نخست در مورد محافظت افراد ملکی را نشر کرد. از ۱ جنوری الی ۳۱ مارچ، ماموریت ملل متحد ۱۷۸۳ مورد تلفات ملکی (۵۷۳ کشته به شمول ۶۴ زن و ۱۵۱ طفل، و ۱۲۱۰ مجروح به شمول ۱۶۸ زن و ۴۰۱ طفل) را ثبت کرد که ۲۹ درصد افزایش را در مقایسه با زمان مشابه در سال ۲۰۲۰ نشان می دهد. میزان تلفات زنان در مقایسه با ربع اول سال ۲۰۲۰ الی ۳۷ درصد افزایش یافت. یوناما افزایش در میزان تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی و حملات غیر انتحاری و همچنان افزایش در تعداد قتل های هدفمند توسط عناصر

مخالف دولت را در مقایسه با ربع نخست سال ۲۰۲۰ به ثبت رسانید در حالیکه میزان تلفات ملکی برخواسته از حملات انتحاری و حملات هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی کاهش یافت. آنچه مشخصاً مایه نگرانی می باشد اینست که شش ماه پس از آغاز مذاکرات صلح افغانستان در ماه سپتمبر ۲۰۲۰، یوناما ۳۸ درصد افزایش در میزان تلفات ملکی را در مقایسه با زمان مشابه سال پار ثبت نمود.

۳۴. در سه ماه نخست سال ۲۰۲۱، تقریباً دو سوم (۶۱ درصد) تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت صورت گرفت چنانچه طالبان عامل (۴۳.۵ درصد)، شاخه خراسان داعش باعث (۵ درصد) و عناصر نامعلوم مخالف دولت عامل بودند. تقریباً یک چهارم مجموع تلفات ملکی (۲۷ درصد) به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد که نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان عامل اکثر (۲۵ درصد) این تلفات بوده و ۲ درصد باقیمانده توسط گروه های مسلح طرفدار دولت یا نیروهای نامعلوم طرفدار دولت صورت گرفت. بیش از یک سوم (۳۸ درصد) تلفات ملکی از اثر درگیری های زمینی به وقوع پیوست. انفجار مواد منفجره غیر انتحاری، قتل های هدفمند و حملات هوایی بالترتیب باعث ۳۱ درصد، ۱۹ درصد، و ۵ درصد تلفات افراد ملکی شد.

۳۵. در جریان ربع نخست ۲۰۲۱، گروه کاری کشوری برای نظارت و ارائه گزارش در مورد خشونت های جدی علیه اطفال در درگیری های مسلحانه ۶۳۶ مورد خشونت جدی علیه ۵۸۷ طفل (۴۰۲ پسر و ۱۸۵ دختر) به شمول ۵۵۲ مورد تلفات اطفال (۱۵۱ کشته که شامل ۵۲ دختر و ۹۹ پسر می شود، و ۴۰۱ مجروح که شامل ۱۳۳ دختر و ۲۶۸ پسر می شود) را ثبت کرد. عناصر مخالف دولت مسئول ۲۲۶ مورد و نیروهای طرفدار دولت باعث ۲۰۷ مورد تلفات اطفال بودند. درگیری های زمینی با ۲۷۰ مورد (۷۱ کشته و ۱۹۹ مجروح)، کماکان بزرگترین عامل تلفات اطفال باقی ماند که این رقم تقریباً ۴۹ درصد کل تلفات اطفال را تشکیل می دهد.

۳۶. گروه کاری کشوری استخدام و استفاده ۱۴ طفل (همه پسر) را ثبت کرد که (۷) مورد به طالبان و (۷) مورد به ملیشه های طرفدار دولت نسبت داد شد در حالی که این رقم در ربع قبلی به ۳۳ مورد می رسید. گروه مذکور یک قضیه ی خشونت جنسی علیه طفل و اختطاف ۲۲ طفل (۲۱ پسر و یک دختر) توسط طالبان را ثبت کرد. از مجموع ۲۲ طفل ربوده شده، ۱۷ تن شان رها شد، یک تن آنها کشته شد، و ۴ تن باقیمانده هنوز در اسارت طالبان می باشد. گروه کاری کشوری ۱۳ حمله بالای مکاتب و کارمندان معارف را ثبت کرد که کاهش اندک را در مقایسه با ربع گذشته (۱۷ مورد) نشان می دهد؛ از مجموع این حملات، ۴ مورد به طالبان، ۲ مشترکاً به نیروهای طرفدار دولت، ۲ مورد به درگیری میان نیروهای طرفدار دولت و گروه های مخالف حکومت، ۱ مورد به ریاست عمومی امنیت ملی، ۱ مورد به ملیشه های طرفدار دولت، ۱ مورد به اردوی ملی افغانستان، ۱ مورد به نیروهای نامعلوم ملی امنیتی و دفاعی افغانستان، و ۱ مورد به گروه مسلح مخالف حکومت نسبت داده شد. گروه کاری کشوری ۲۱ حمله بالای شفاخانه ها و پرسونل صحنی را ثبت کرد که این رقم در ربع قبلی به ۳۹ مورد می رسید. از مجموع این حملات، ۹ مورد به طالبان، ۵ مورد به نیروهای اردوی ملی، ۴ مورد به شاخه خراسان داعش، ۱ مورد به ریاست عمومی امنیت ملی، ۱ مورد به ملیشه های طرفدار دولت، و ۱ مورد به پولیس ملی افغانستان نسبت داده شد.

۳۷. به تاریخ ۱۵ فبروری، کمیسیون ملی محافظت حقوق طفل پالیسی ملی محافظت طفل را که در مطابقت با قانون محافظت حقوق طفل تدوین شده بود، تصویب کرد. گروه کاری کشوری در تدوین پالیسی منجمله حصول اطمینان از اینکه جلوگیری از استخدام و خشونت جنسی علیه طفل (به شمول بچه بازی) و سایر تدابیر محافظت اطفال در سراسر پالیسی در نظر گرفته شده است، سهم فعال داشت.

۳۸. موانع بودجوی در اداره تنظیم امور زندان ها منجر به تنقیص قابل ملاحظه‌ی کارمندان در مراکز اصلاح و تربیت اطفال شد. پست های معلمین، آموزگاران حرفوی، مراقبت کنندگان و ناظرین شامل تنقیص بست ها بود که مراقبت و اصلاح اطفال تحت حجز را زیر پرسش برده است. گروه کاری کشوری به دادخواهی با دولت برای رهائی و ادغام مجدد موثر اطفال به شمول اطفال خارجی که به اتهام یا به جرم عضویت در گروه های مسلح یا به اتهام جرایم مربوط به امنیت داخلی تحت توقیف قرار دارند، ادامه داد و با مسئولین محاسب در راستای بهبود وضعیت توقیف خانه ها همکاری کرد. همچنان، گروه کاری کشوری به همکاری با دولت در امر طرح چارچوب ادغام مجدد اطفال همکاری نمود.

۳۹. ثبت تعداد فزاینده‌ی محبوسین در محابس از اواسط ماه آگست ۲۰۲۰ بدینسو کماکان ادامه یافت در حالیکه ازدحام بیش از حد تأثیرات جدی روی وضعیت توقیف به شمول افزایش آسیب پذیری در برابر کووید-۱۹ دارد. الی اخیر مارچ ۲۰۲۱، از مجموع ۳۸ محبس در سراسر کشور، حداقل در ۳۰ محبس تعداد محبوسین بیشتر از ظرفیت آن بود در حالیکه حداوسط میزان ازدحام تقریباً به ۲۰۰ فیصد می رسید.

۴۰. نهاد های متعدد دولتی روز جهانی زن را تجلیل کردند که مراسم رسمی به میزبانی وزارت امور زنان در شهر کابل به تاریخ ۷ مارچ شامل آن می شود. یوناما نیز مراسم متعدد را به مناسبت این روز حمایت کرد که در برگرفته مراسم ورزشی دختران، برنامه های رادیویی و مراسم تجلیل عمومی به منظور ارتقای سطح آگاهی در مورد حقوق زنان می شود. به تاریخ ۱۱ مارچ، وزارت معارف اعلامیه‌ی را نشر کرد و در آن ترانه خواندن متعلمین اناث بالاتر از سن ۱۲ سال در مراسم عمومی را منع قرار داد. پس از واکنش های زیاد، وزارت اعلامیه را لغو کرد و اظهار داشت که از آن برداشت نادرست صورت گرفته است. در اوایل اپریل، وزارت امور زنان گزارش عمومی را در مورد قانون منع خشونت علیه زنان از مارچ ۲۰۱۷ الی مارچ ۲۰۱۹ نشر کرد. این گزارش در برگرفته‌ی تحلیل قضایای خشونت علیه زنان و دختران را شامل می شود که توسط وزارت امور زنان (۶۵۴۹ قضیه که ۶۵ درصد آن جنایی و ۳۵ درصد آن مدنی بود)، اداره لوی سارنوالی (۵۳۳۱ قضیه) و پولیس ملی افغانستان (۲۵۶۸ قضیه) ثبت شد که این آمار افزایش در تعداد قضایای ثبت شده را نشان می دهد. بطور مثال، این گزارش افزایش سال به سال در قضایای ثبت شده توسط پولیس ملی افغانستان را نشان می دهد چنانچه در سال ۲۰۱۵ به تعداد ۶۹۸ قضیه، در سال ۲۰۱۶ به تعداد ۷۴۸ قضیه، در سال ۲۰۱۷ به تعداد ۱۳۲۸ قضیه و در سال ۲۰۱۸ به تعداد ۱۲۴۰ به ثبت رسید.

۴۱. مدافعین حقوق بشر و کارکنان رسانه ها کماکان با تهدیدات امنیتی مواجه بودند. یوناما قتل سه کارمند رسانه ها از طبقه را طی دو حمله جداگانه ثبت کرد که مسئولیت این حملات را شاخه خراسان داعش در ولایت ننگرهار به عهده گرفت؛ همچنان ماموریت ملل متحد قتل یک خبرنگار اسبق را در ولایت کندهار توسط افراد ناشناس و یک فعال مدنی را در ولایت پکتیکا ثبت کرد. سه مدافع حقوق زن (به شمول یک خانم) و یک خبرنگار توسط طالبان در ولایات بغلان، کندز و بامیان مورد تهدید قرار گرفتند. دو مدافع زن حقوق زنان و یک خبرنگار توسط افراد ناشناس در ولایات ننگرهار، تخار و بامیان تهدید شدند.

۴۲. پس از اعلان خروج نیروهای نظامی بین المللی و ابهامات در روند صلح، مدافعین حقوق بشر و خبرنگاران حس نامنی روز افزون را با یوناما شریک ساختند. از آغاز سال ۲۰۲۱ بدینسو، کمیته مدافعین حقوق بشر که یک سازمان غیردولتی می باشد، ۶۹ درخواست کمک از فعالین جامعه مدنی در افغانستان دریافت نموده که از آن جمله ۲۲ درخواست از سوی زنان ارائه شده بود. به تاریخ ۲۷ مارچ، کمیسیون مشترک محافظت مدافعین حقوق بشر تحت ریاست سرور دانش، معاون دوم رئیس جمهور تدویر جلسه داد و روی قواعد رفتاری و گام های بعدی به توافق

رسیدند. یوناما و تعداد زیادی از سفارت خانه ها در روز جهانی آزادی مطبوعات (۳ می) علناً متعهد به حمایت دوامدار از آزادی و استقلال رسانه های افغانستان شدند. به تاریخ ۵ می، نهاد های رسانه‌پی اخطار طالبان به رسانه مبنی بر حفظ بیطرفی را تقبیح کرده و از ریاست عمومی امنیت ملی خواهان وضاحت در مورد چنین اعلامیه های که دشمنی در برابر آزادی مطبوعات تلقی می شود، شد.

۴۳. یوناما با همکاری تخنیکی واحد حمایت از وساطت دیپارتمنت امور سیاسی و صلح سازی، کماکان با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در رابطه به موضوعات صلح، حقوق بشر و عدالت قربانی محور در تماس بود.

۴۴. به تاریخ ۷ می، سارنوال محکمه جزائی بین المللی با هیئتی از جمهوری اسلامی افغانستان به رهبری آقای اتمر در هاگ ملاقات کرد تا موضوعات مربوط به درخواست حکومت مبنی بر به تعویق انداختن تحقیقات طبق فقره (۲) ماده ۱۸ اساسنامه روم را مورد بحث قرار دهند.

۴. هماهنگی کمک های انکشافی

۴۵. به تاریخ ۶ اپریل، وزیر مالیه و رئیس اداره امور ریاست جمهوری با تمویل کنندگان ملاقات کرد تا طرز العمل تطبیق تعهدات کنفرانس ۲۰۲۰ ژنیو را که از سوی کابینه تصویب شده و در آن میکانیزم های تطبیق چارچوب همکاری افغانستان با جزئیات بیان شده بود، با آنها شریک سازد. طی مکتوب مشترک مورخ ۲۹ اپریل، تمویل کنندگان روی نیاز برای همکاری استراتژیکی بیشتر با حکومت پیرامون بحث های پالیسی در سطح بلند تاکید کردند. بر علاوه، اعضای گروه عملیاتی چارچوب گسترش یافت تا افزون بر وزارت مالیه، یوناما و بانک جهانی، در برگیرنده ی اداره امور ریاست جمهوری و اتحادیه اروپا نیز باشد. به تاریخ ۲۲ اپریل و ۶ می، گروه کاری توسعه یافته تدویر جلسه داد تا نقشه راه را برای رویداد ها و فعالیت های کلیدی برای نشست مقامات عالیرتبه که احتمالاً در ماه نومبر دایر خواهد شد، طرح نماید. حکومت نخستین گزارش تطبیق چارچوب را به تاریخ ۱۳ می نشر کرد که در آن تاکید شد که ۱۳ هدفی که باید در سال ۲۰۲۱ تطبیق شود، در مسیر درست قرار دارد و [تطبیق آن] در ربع چهارم سال تکمیل خواهد شد. بطور جداگانه، در ۲۰ اپریل، دولت سند عمومی مدیریت سرمایه گذاری را که هدف آن تقویت پاسخگوئی در پروژه های سرمایه گذاری عامه می باشد، به نشر سپرد. همکاری انکشافی به شمول تمویل کنندگان دوجانبه، نهاد های مالی چند جانبه (بانک جهانی و بانک انکشاف آسیایی)، یوناما و حکومت به همکاری روی نتایج چارچوب و سیستم نظارت برای سند ۲ چارچوب ملی صلح و انکشاف افغانستان ادامه دادند.

۴۶. به تاریخ ۲۰ فبروری، آقای غنی کمیته ی چهار نفره به رهبری رئیس قوه قضائی را ایجاد کرد تا ارزیابی پیرامون جامع مشکلات مالی و اداری و همچنان چالش ها فراراه بیطرفی کارمندان و مرکز عدلی و قضائی مبارزه با فساد را روی دست گیرد. یافته های کمیته تا هنوز به گونه ی علنی شریک ساخته نشده است. به تاریخ ۲۶ مارچ، رئیس سارنوالی مرکز عدلی و قضائی به دلیل آنچه که مداخله در کار هایش گفته شد، استعفاء کرد. رئیس جمهوری لوی سارنوال جدید روسای جدید سارنوالی ها را برای مرکز عدلی و قضائی تعیین کرد.

۴۷. یوناما با همکاری همکاران انکشافی حمایت تخنیکی و پیشنهادات در مورد مسوده ی استراتژی موقت مبارزه با فساد برای سال ۲۰۲۱ را با کمیسیون مبارزه با فساد شریک ساخت؛ پس از آن که مدت اعتبار استراتژی قبلی به پایان رسید، تهیه ی استراتژی جدید دراز مدت از سال ۲۰۱۷ تا اکنون در حال تعلیق باقی مانده است. تنظیم چارچوب ساختاری نهاد های مبارزه با فساد با ادغام اداره بازرس در کمیسیون مبارزه با فساد، ادامه یافت. به تاریخ ۱۲ اپریل،

ولسی جرگه قانون جدید صلاحیت ها و وظایف محاکم و همچنان قانون محافظت اطلاع دهندگان را که به تاریخ ۵ سپتمبر ۲۰۱۸ از طریق فرمان تقنینی رئیس جمهور توشیح شد بود، تصویب کرد. هر دو قانون در انتظار تصویب مشرانو جرگه (مجلس بزرگان) می باشد.

۴۸. تعقیب عدلی تعداد از مقامات بلند پایه به اتهام جرم فساد ادامه یافت. به تاریخ ۲۸ فروری، محکمه خاص ستره محکمه وزیر اسبق تجارت و صنایع را به جرم اختلاس به یک سال حبس و جریمه‌ی نقدی ۸۶۴۰۰۰ دالر امریکائی محکوم کرد. لوی سارنوالی تحقیق دوسیه‌ی سه وزیر دیگر را روی دست دارد. از ۱۵ فروری الی ۵ می، محکمه ابتدائیه مرکز عدلی و قضائی مبارزه با فساد شش قضیه با مظنونیت ۱۶ تن را مورد رسیدگی قرار داد در حالیکه محکمه استیناف چهار درخواست استیناف خواهی را پذیرفت و [دوسیه] ۱۲ مظنون را مورد رسیدگی قرار داد. به تاریخ ۷ مارچ، همان محکمه والی اسبق ولایت هرات (که عضو سابق مشرانو جرگه بود) را به جرم سوء استفاده از صلاحیت مجرم شناخته و او را به دو سال و شش ماه حبس و برگرداندن مبلغ ۱۴۰۰ دالر امریکائی محکوم کرد. به تاریخ ۳ اپریل، محکمه ابتدائیه نیز شهردار سابق کابل را به جرم جعل اسناد مجرم شناخته و او را به یک سال و یک ماه حبس محکوم به مجازات کرد. تطبیق اندک قرار توقیف و فیصله های نهائی محاکم کماکان پاسخگوئی را با چالش مواجه ساخت.

۴۹. دولت به تلاش ها برای ایجاد اداره عامه مبتنی بر شایسته سالاری ادامه داد. به تاریخ ۸ اپریل، سیستم الکترونیک مدیریت معلومات منابع بشری که سیستم پرداخت کارمندان ملکی، تقاعد و ارزیابی را تسهیل خواهد کرد و والیان را قادر می سازد تا به معلومات پیرامون ساختار های تشکیلاتی ولایات و سوابق کارمندان دسترسی داشته باشند، به اداره مستقل ارگان های محلی و ادارات محلی سپرده شد.

۵۰. به منظور تقویت نقش نظارتی پارلمان و افزایش میزان سهمگیری پارلمان در روند تهیه‌ی بودجه ملی، وزیر مالیه به تاریخ ۱ اپریل اعلان کرد که نظرخواهی با پارلمان را به منظور ریفرم پروسه به شمول میکانیزم شناسائی و تعیین اولویت های تخصیص های بودجه ولایتی آغاز خواهد کرد. وی مصرف ۱۳ درصد [بودجه] را در ربع اول گزارش داد.

۵۱. به تاریخ ۷ و ۹ مارچ، ملل متحد و معاونت اول ریاست جمهوری میزبان مشترک اولین نشست مشورتی نهاد های ذیدخل بودند و یافته های ابتدائی تحلیل مشترک کشور و نتایج اولویت استراتژیک و تیوری تغییرات بعد از آن را مورد بحث قرار دادند. این یافته ها تمرکز و ساختار چارچوب همکاری های انکشافی دوامدار ملل متحد برای افغانستان (۲۰۲۲ - ۲۰۲۵) را تعریف خواهد کرد تا از هماهنگی و حمایت برای سند ۲ چارچوب ملی صلح و انکشاف و آجندای ۲۰۳۰ برای انکشاف دوامدار اطمینان حاصل شده و نیازمندی های دارای اولویت افغانستان را مورد رسیدگی قرار دهد. طرح برنامه تاثیرات همکاری های بشردوستانه، انکشافی و صلح را در اولویت قرار خواهد داد.

۵۲. نهاد های ملل متحد حمایت تخنیکي را به دولت غرض آمادگی برای گزارش داوطلبانه ملی ۲۰۲۱ افغانستان در مورد پیشرفت ها در راستای اهداف انکشاف دوامدار به شمول تدویر نشست نظرخواهی نهاد های ذیدخل به تاریخ ۲ می ارائه کردند. این گزارش الی ختم ماه جون نهائی خواهد شد.

۵. مساعدت های بشردوستانه

۵. جنگ دوامدار، حوادث طبیعی، فقر مزمن، ناامنی غذایی و فشار بیشتری که از اثر شیوع کوید-۱۹ وارد گردیده است، همه سبب رنج و آلام روز افزونی شده است. حدود ۱۸.۴ میلیون نفر، یا تقریباً نیمی از کل جمعیت کشور در سال ۲۰۲۱ به مساعدت های بشردوستانه نیاز دارند در حالیکه رقم جمعیت نیازمند در اوایل سال ۲۰۲۰ به ۹.۴ میلیون نفر می رسید. بین ماه های جنوری و مارچ، نهاد های همکار در زمینه مساعدت های بشر دوستانه به ۳.۷ میلیون نفر از مجموع ۱۵.۷ میلیون نفر نوعی از مساعدت بشر دوستانه فراهم کردند.

۵۴. الی تاریخ ۱۷ می، تایید شده است که به تعداد بیشتر از ۶۲۰۰۰ نفر مصاب به کوید-۱۹ شده اند، ولی باور بر این است که رقم واقعی مبتلایان به مراتب بیشتر از این باشد. در مجموع، افغانستان به تعداد ۹۶۸۰۰۰ دوز واکسین کوید-۱۹ از طریق برنامه جهانی تسهیل دسترسی به واکسین کوید-۱۹ و کمک های دوجانبه کشورها دریافت کرده است. قریب به ۵۰۰۰۰۰ نفر تاکنون واکسین شده اند، هرچند روند اخذ واکسین در کل کند بوده است که دلیل آن پخش معلومات نادرست و شایعاتی است که منجر به بدگمانی مردم نسبت به واکسین گردیده است. از اواخر ماه می بدینسو، واقعات کوید-۱۹ به سرعت افزایش یافته است که دلیل آن رسیدن نوع جدیدی از این ویروس گفته شده است.

۵۵. از زمان آغاز شیوع کوید در افغانستان در مارچ ۲۰۲۰ تا کنون، نهاد های مساعدت های بشر دوستانه از اقدامات ذیل حمایت کرده اند: ایجاد ۲۹ لابراتوار برای انجام معاینات کوید-۱۹، به کار گماشتن ۳۴۰۰۰ رضاکار نظارتی پولیو جهت کمک در شناسائی و ردیابی واقعات کوید، فراهم آوری بیشتر از ۴۲ میلیون واحد از تجهیزات محافظتی به مراکز صحتی و کارکنان خط اول صحتی در سراسر کشور، آموزش بیشتر از ۲۵۰۰۰ کارکن مراقبت های صحتی در زمینه وقایع و کنترل، و چک و بررسی ۱۱.۶۶ میلیون نفر در نقاط ورودی کشور از زمان آغاز بحران تا کنون.

۵۶. از ۱۳ فبروری الی ۱۹ می، نهاد های همکار صحتی برای بیشتر از ۳۷۸۵۰۰ نفر مساعدت های طبی فراهم کردند که ۵۲ درصد این افراد را زنان و دختران تشکیل می داد. تعداد واقعات تروما در جریان این دوره گزارشدهی ۲۴ درصد بالاتر از شمار واقعات در عین دوره در سال ۲۰۲۰ بوده است.

۵۷. یک مورد ابتلا به پولیو از شروع سال ۲۰۲۱ تاکنون گزارش شده است. علاوه بر ویروس وحشی پولیو، افغانستان شیوع نوع ۲ وایرس پولیوی حاصل از واکسین را نیز پس از شیوع آن در پاکستان تجربه می کند که در نتیجه، ۳۰۳ واقعه تایید شده در سال ۲۰۲۰ و ۳۸ واقعه در سال ۲۰۲۱ ثبت شده است. اکثریت این واقعات در ساحاتی رخ داده است که در آنجا کمپاین واکسین خانه به خانه پولیو از ماه می ۲۰۱۸ بدینسو از سوی عناصر مخالف دولت منع قرار داده شده است. نهاد های همکار صحتی سه کمپاین سراسری واکسین پولیو را در سال ۲۰۲۱ راه اندازی کرده اند که در هر کمپاین ۹.۹ میلیون کودک تحت پوشش قرار گرفته است.

۵۸. نهاد های همکار امور بشر دوستانه بین ۱۵ فبروری و ۱۷ می برای بیشتر از ۱۵۳۰۰ نفر در نقاط ورودی مرز با (جمهوری اسلامی) ایران خدمات صحت جنسی و زاد و ولد و رسیدگی به خشونت های مرتبط به جنسیت فراهم کرده اند. در جریان عین دوره، ۱۱ بسته اضطراری صحت زاد و ولد به زایشگاه ها توزیع گردید که بیشتر از ۳۰۰۰۰۰ زن و دختر برای سه ماه از آن مستفید گردیدند.

۵۹. عدم امنیت غذایی در سطح بلند نگران کننده ای باقی مانده است و ۲۷ ولایت از ۳۴ ولایت کشور در سطح بالاتر از حد اضطرابی سوء تغذیه حاد قرار دارند. الی ختم ماه می، انتظار می رود که ۱۴.۱ میلیون نفر در سطوح "بحرانی" و "اضطرابی" عدم امنیت غذایی قرار گیرند. انتظار می رود که تقریباً از هر دو کودک زیر سن پنج سال، یک کودک در برهه از سال ۲۰۲۱ با سوء تغذیه حاد مواجه شود. از اول فروری تا ۱۹ می، نهاد های همکار امور بشردوستانه به مقدار بیشتر از ۵۱۹۲۵ متریک تن مواد غذایی و ۱۶ میلیون دالر پول نقد برای حدود ۳.۴ میلیون فردی که در نامی غذایی بسر می بردند کمک کردند و برای بیشتر از ۳۱۸۰۰۰ فردی که کار خود را از دست داده بودند، مساعدت های معیشتی تأمین کردند. بدتر شدن وضعیت جنگ و احتمال زیاد خشک سالی از اثر پدیده آب و هوایی لالینا وضعیت نیازمندی های بشری را فقط وخیم تر خواهد کرد.

۶۰. تعداد افغانهای فاقد سند که به افغانستان عودت می کنند، کماکان در سطح بلند قرار دارد، در حالیکه تعداد پناهندگان عودت کننده در سطح پائین باقی مانده است هرچند که رقم آن نسبت به شمار پناهندگانی که در عین دوره در سال ۲۰۲۰ عودت کردند، بیشتر بوده است. شیوع کوید-۱۹ و تعطیلات و محدودیت های مرتبط به آن، دسترسی محدود به مراقبت های صحتی و وخیم تر شدن وضعیت اجتماعی-اقتصادی از اثر شیوع کوید-۱۹ کماکان از عوامل اصلی برگشت مهاجرین قلمداد می شود. از تاریخ ۱۳ فروری تا ۱۹ می، به تعداد ۳۳۱۹۳۲ مهاجر افغان فاقد سند و ۳۹۲ پناهنده از جمهوری اسلامی ایران عودت کردند؛ ۳۹۴۶ افغان فاقد سند و ۲۰۰ پناهنده از پاکستان برگشتند و ۹ پناهنده از سایر کشورها عودت نمودند. از ۱ جنوری تاکنون، ۴۲۳۷۸۴ عودت کننده فاقد سند و پناهنده به افغانستان برگشته اند. رقم عودت کنندگان در جریان سال ۲۰۲۱ احتمالاً به مراتب بیشتر از تخمین اولیه ۶۵۴۰۰۰ عودت کننده فاقد سند که در پلان مساعدت های بشردوستانه گنجانیده شده بود، گردد.

۶۱. جنگ و حوادث طبیعی نیازمندی های بشری جدیدی را بوجود آورد. از تاریخ ۱۳ فروری تا ۱۹ می، بیشتر از ۳۱۰۰۰ نفر در داخل کشور بیجا شدند و حدود ۱۲۰۰۰ نفر دیگر از حوادث طبیعی، عمدتاً سیلاب ها متضرر گردیدند. نهاد های همکار در زمینه امور بشردوستانه برای حدود ۳۱۰۰۰ جمعیت آسیب پذیر که از اقلیم نامساعد، جنگ و حوادث طبیعی متضرر شده بوند، سرپناه اضطرابی، اقلام ضروری خانواده، مساعدت های زمستانی و کمک های نقدی مرتبط به آن فراهم کردند.

۶۲. از فروری تا اپریل، دفتر خدمات ماین پکی و همکاران آن مساحتی بیشتر از ۲.۵۷ کیلومتر مربع را از وجود مواد انفجاری پرتخریب پاکسازی کردند که در جریان این کار، به تعداد ۷۷۵ عدد مواد انفجاری را بطور مصئون خنثی ساختند که ۸۰ روستا از زمین پاکسازی شده مستفید گردیدند. علاوه بر آن، ۱۹۸۲۹۰ نفر در مورد خطرات مواد انفجاری تعلیمات دریافت کردند.

۶۳. نامی گسترده کماکان چالش های زیادی را فراراه دسترسی نهاد های بشردوستانه به مردم بوجود آورده است. از ۱ جنوری تا ۱۹ می، کارکنان نهاد های بشردوستانه ۶۳۷ رویداد مرتبط به دسترسی به محلات را گزارش دادند که ۷۶ درصد افزایش در واقعات نسبت به عین دوره در سال ۲۰۲۰ را نشان می دهد. بین تاریخ ۱۳ فروری و ۱۹ می، به تعداد ۵ کارکن موسسات امتدادی کشته، ۱۷ تن زخمی و ۱۹ تن دیگر ربهوده شدند. حملات علیه مراکز و پرسونل صحتی ادامه یافت که در ۱۵ رویداد که ۹ مرکز صحتی را هدف قرار داد، ۱۱ کارکن صحتی و مریض کشته شدند و ۶ تن دیگر مجروح گردیدند.

۶۴. با درک چالش های متعدد و با هم تنیده در جریان فصل بهار، تیم هماهنگی بین کسترها پلان احتیاطی مبارزه با حوادث بهاری را تهیه نموده در آن مبلغ ۳۹۰ میلیون دالر را جهت رسیدگی به نیازمندی های عاجل از ماه مارچ تا جون مشخص نمود. این پلان زیر مجموعه پلان رسیدگی به نیازمندی های بشری در سال ۲۰۲۱ است که کماکان به شدت با کمبود وجوه مالی مواجه است و در تاریخ ۱۹ می، تنها ۱۳ درصد از مجموع مبلغ ۱.۳ میلیارد دالر مورد نیاز آن بدست آمده است. افزون بر آن، ظرفیت موجود برای عرضه خدمات مراقبت های ضروری صحتی و واکسین، به خصوص در مناطق جنگ زده و مناطق خارج از کنترل دولت ناکافی و محدود است که دلیل آن کمبود شدید وجوه مالی و اختصاص منابع اندک موجود برای مقابله اضطراری با کوید-۱۹ می باشد. نهاد های بشردوستانه نمی توانند فعالیت های خود را بیشتر کنند و به نیازمندی های بیشتر مردم رسیدگی نمایند مگر اینکه وجوه مالی بیشتری در اختیار آنان قرار داده شود.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۶۵. از تاریخ ۱۵ فبروری تا ۹ می، مراجع تنفیذ قانون در افغانستان ۸۱۲ عملیات مبارزه با مواد مخدر به راه انداختند که منتج به کشف و ضبط ۳۹۵ کیلوگرام هیروئن و ۴۰۷۷ کیلوگرام تریاک، ۵۳۶۳۰ کیلوگرام چرس، ۵۶۳۱ کیلوگرام حشیش، ۱۶۹ کیلوگرام میتامفیتامین، ۳۳۱۱ کیلوگرام مواد متنوع مشتقات کیمیاوی و ۵۶۲۸۹ تابلت میتالیندیکوسیمیتامفیتامین و نیز تخریب ۱۶۲ هکتار زمین کشت تریاک گردید. ضبط این مواد منتج به گرفتاری ۹۱۷ مظنون و مصادره ۱۳۸ واسطه نقلیه و ۱۲۱ قبضه اسلحه نیز گردید.

۶۶. بتاريخ ۱۷ و ۲۱ فبروری، واحد مقابله با قاچاق مواد ممنوعه میدان هوایی در تشریک مساعی با سایر ادارات تنفیذ قانون در میدان هوایی بین المللی حامد کرزی، ۱۰ تخته قالین که در بافت آن ۷ کیلوگرام هیروئن جاسازی شده بود و البسه ای که در آن ۷.۵ کیلوگرام هیروئن جاسازی شده بود را ضبط کرد. پنج مظنون در پیوند به این قضایا دستگیر گردیدند.

۶۷. طبق فشرده گزارش سروی تریاک افغانستان برای سال ۲۰۲۰ که به حمایت دفتر ملل متحد برای مبارزه با مواد مخدر و جرایم انجام پذیرفت و بتاريخ ۳ می منتشر گردید، میزان تولید بالقوه تریاک در افغانستان سالانه ۶۳۰۰ تن تخمین شده است. حد اوسط حاصلات کشت تریاک در یک هکتار زمین ۲۸ کیلوگرام است. حوزه جنوب غربی کشور کماکان منطقه عمده تولید تریاک بوده ۶۸ درصد کل تولید تریاک در کشور را به خود اختصاص داده است. ارزش تولید تریاک در سر مزرعه در سال ۲۰۲۰ بالغ به ۳۰۰ میلیون دالر تخمین شده است که پائین ترین سطح از سال ۲۰۰۹ تاکنون می باشد. دلیل آن این است که قیمت تریاک، با ۵۵ دالر فی کیلوگرام، در پائین ترین سطح خود از زمان شروع نظارت سیستماتیک قرار گرفته است؛ در نتیجه تنزیل قیمت تریاک برخی فعالیت های انکشافی بدیل برای بعضی از محصولات دیگر سود آور تر نسبت به کشت غیر قانونی تریاک ثابت شده است.

۷. حمایت از ماموریت

۶۸. الی تاریخ ۳۱ مارچ، میزان بست های خالی در یوناما ۱۳ درصد برای کارمندان بین المللی، ۱۳ درصد رضاکاران ملل متحد، ۱۰ درصد کارمندان مسلکی داخلی، و ۳ درصد کارکنان داخلی در مقایسه با میزان تصویب شده بالترتیب ۶ درصد، ۷ درصد، ۳ درصد و ۳ درصد بوده است. نسبت کارمندان زن ۳۴ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴۷ درصد رضاکاران ملل متحد، ۱۳ درصد کارمندان مسلکی داخلی و ۱۰ درصد کارکنان داخلی می باشد.

۶۹. ضمن حفظ و تداوم برنامه ها و فعالیت های حیاتی در جریان شیوع کوید-۱۹، ترتیبات بدیل کار همچنان پابرجا باقی ماند. با توجه به وضعیت پرمخاطره ناشی از شیوع کوید که وضعیت نامعلوم امنیتی آن را بدتر ساخته است، یوناما و موسسات، صندوق های وجهی و برنامه های ملل متحد پلان های احتیاطی خود را بیشتر از پیش تقویت نموده و تصمیم گرفتند که سطح پرسونل بین المللی حاضر در محلات کار و تعداد کارمندان داخلی که به وظیفه حاضر می شوند را افزایش ندهند و شمار کارمندان را بطور منظم با نظر داشت تغییرات بالقوه در میزان واقعات کوید-۱۹ یکجا با ارزیابی های منظم از خطرات امنیتی که متوجه پرسونل و فعالیت های سازمان ملل متحد است، مورد بررسی قرار دهند.

۷۰. ملل متحد در افغانستان ۵۰۰۰ دوز واکسین کوفشیلد دریافت نموده است که ۲۰ درصد تمام پرسونل واجد شرایط، منجمله کارمندان موسسات بین المللی غیر دولتی را پوشش داده است. تطبیق واکسین بالای پرسونلی که خود را در صفحه انترنتی ویژه ثبت نام و تطبیق واکسین ثبت نام کرده اند در حال حاضر جریان دارد و تطبیق آن مطابق رهنمود های صحت و مصونیت کاری سازمان جهانی صحت اولویت بندی می شود.

۸. ملاحظات

۷۱. افغانستان وارد مرحله جدید و نامعلومی از جنگ چندین دهه خود می شود. پیشرفت گفتگوهای صلح که در سپتامبر ۲۰۲۰ در دوحه آغاز گردیده بود، کند شده است و جنگ در سراسر کشور ادامه دارد. اگرچه آتش بس سه روزه در جریان تجلیل از ایام عید فطر آرامش کوتاهی از خشونت ها فراهم کرد، اما ترس از تشدید درگیری های نظامی فضا برای گفتگو های واقعی صلح را بطور روز افزونی به مخاطره انداخته است. اعلام خروج بقیه نیروهای نظامی بین المللی که قرار است ظرف چند ماه معدود دیگر تکمیل گردد، ضرورت برای وحدت ملی پیرامون پروسه صلح را برجسته ساخته است. من یک بار دیگر از هر دو طرف می خواهم که تلاش های خود در این راستا را شدت بخشند با این درک که یک روند همه شمول صلح که در آن از زنان، جوانان و قربانیان جنگ نمایندگی با مفهومی صورت گیرد، برای دست یافتن به راه حل پایدار جنگ مهم و ضروری است. تنها با مصالحه ای که از طریق گفتگو بدست می آید می توان به خشونت ها پایان داد.

۷۲. اجماع منطقوی بر این است که دستیابی به صلح در افغانستان می تواند با بهبود شرایط همکاری های اقتصادی، مبادلات مرزی و احیای روابط تاریخی به مردمان منطقه سود برساند. پلان های پیش بینی شده برای اتصال بیشتر، افغانستان را با منطقه و منطقه را با افغانستان وصل خواهد کرد. با درک اهمیت نقش کشور های منطقه در دستیابی به صلح در افغانستان و عرصه سیاسی، من ژان آرنو را به عنوان نماینده شخصی خود در امور افغانستان و مسائل منطقوی گماشته ام. کار وی متمم کار یوناما بوده و در هماهنگی نزدیک با آن در راستای حمایت از روند صلح صورت می گیرد.

۷۳. وضعیت امنیتی کماکان عمیقاً نگران کننده است. طی شش ماه بعد از شروع مذاکرات صلح در سپتامبر ۲۰۲۰، شمار تلفات ملکی بطور قابل ملاحظه ای نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۹ افزایش یافته است. تأمین امنیت و محافظت از شهروندان ملکی مسؤلیت تمام طرف های منازعه است. هدف گیری عمدی مردمان ملکی از سوی عناصر مخالف دولت، منجمله کشتار هدفمند کارکنان رسانه ها، فعالین جامعه مدنی، اعضای قوه قضائیه و ادارات ملکی و زنان از

جنبه های زشت جنگ بوده است. این گونه حملات باید فوراً متوقف گردیده و از سوی طرف ها محکوم گردد و بطور کامل مورد تحقیق قرار گرفته و عاملین آن پاسخگویی اعمال شان قرار داده شوند.

۷۴. تلاش های دولت برای ترویج و محافظت از حقوق اساسی بشری قابل ستایش است. با تمرکز روی تطبیق قوانین و پالیسی های موجود، از قبیل قانون منع خشونت علیه زنان، اقدامات مشخصی را می توان به سادگی جهت ترویج و تضمین حقوق زنان اتخاذ نمود. مدافعین حقوق بشر، جامعه مدنی و رسانه ها از عناصر ضروری ساختار جامعه افغانستان است. ادامه پشتیبانی از سکتور حقوق بشر در افغانستان در جریان این دوره حساس، از جمله دادخواهی برای فضای مدنی، امر حیاتی خواهد بود.

۷۵. ازدحام بیش از حد در محابس کماکان تاثیرات منفی روی شرایط حبس برجای می گذارد و منجمله سبب افزایش آسیب پذیری در مقابل کوید-۱۹ می شود. من از حکومت می خواهم که تدابیر ممکن را برای کاهش جمعیت محابس جستجو کند، از جمله محدود کردن با احتیاط مدت زمان توقیف پیش از محاکمات و استفاده زیاد تر از مجازات های بدیل حبس را مورد غور و بررسی قرار دهد و نیز به مشکل ازدحام بیش از حد در محابس رسیدگی نماید.

۷۶. وضعیت بشری به شدت پرمخاطره است. شمار قابل توجهی از مردم که با میزان بحرانی ویا اضطراری عدم امنیت غذایی مواجه اند و میزان بلند سوء تغذیه حاد که در میان اطفال زیر سن پنج سال انتظار می رود، نگران کننده است. احتمال قوی خشکسالی از اثر پدیده آب و هوایی موسوم به لانینا در سه سال وضعیت نیازمندی های بشری را بدتر خواهد کرد. من از کشور های تمویل کننده می خواهم که کمک های اولیه خود را در پاسخ به پلان رسیدگی به نیازمندی های بشری در سال ۲۰۲۱ که اکنون به شدت با کمبود وجوه مالی مواجه است، بسیج نمایند تا نهاد های بشردوستانه بتوانند فعالیت های نجات بخش خود را هرچه عاجل تر توسعه و افزایش بدهند. من تمام طرف ها را ترغیب می کنم که از حمله بالای کارکنان و تأسیسات نهاد های بشردوستانه اجتناب نمایند و دسترسی مصئون و بدون سکتگی این نهاد ها به ساحات را تامین کرده و فضای مساعدی را برای عرضه مساعدت های بشردوستانه فراهم نمایند.

۷۷. افغانستان کماکان در آینده قابل پیش بینی به مساعدت های ملکی وابسته خواهد ماند. من از پیشرفت های صورت گرفته در راستای پیشبرد تعهداتی که در کنفرانس ۲۰۲۰ در مورد افغانستان، به خصوص در چارچوب مشارکت افغانستان صورت گرفته بود، استقبال می کنم. مشارکت قوی بین حکومت و تمویل کنندگان برای تعریف واضح اولویت ها لازمی خواهد بود و افغانستان را در مسیر دستیابی به رشد اقتصادی و اجتماعی، منجمله در زمینه اقدامات برای کاهش اقتصاد غیرمشروع کمک خواهد کرد.

۷۸. همه گیری کوید-۱۹ هنوز احساس می شود و نگرانی ها در مورد افزایش واقعات از اثر گونه جدید این ویروس وجود دارد. آغاز کمپاین واکسین و ادامه تدابیر برای محدود کردن شیوع ویروس از عناصر مهمی برای کاهش دوامدار شمار واقعات ابتلا به این ویروس خواهد بود. سازمان ملل متحد پشتیبانی خود از حکومت و مردم را در زمینه رسیدگی به تاثیرات همه گیری ویروس ادامه خواهد داد و اکنون با حکومت کار می کند تا دسترسی برابر به واکسین را تامین نماید.

۷۹. کاهش حضور نیروهای نظامی بین المللی بازتاب دهنده تغییرات قابل ملاحظه ای در محیط عملیاتی برای ملل متحد و شرکای غیر دولتی آن می باشد. حضور سازمان ملل متحد هنوز بر این اصل استوار است که در آن کشور بماند و خدمت کند. سازمان ملل متحد به مدت ۷۵ سال در کنار مردم افغانستان ایستاده و با آنها کار نموده است و کماکان

متعهد است که مساعدت های بیطرفانه، غیر جانبدارانه و منسجم در حمایت از صلح، حقوق بشر و توسعه پایدار و همه شمول که برای همه امید و فرصت بوجود آورد، فراهم نماید. من از تمام طرف ها می خواهم که تعهد خود نسبت به محافظت از پرسونل ملل متحد و نهاد های بشردوستانه را حفظ کنند و به پرسونل این نهاد ها کمک کنند که کار حیاتی خود را به شکل مصئون و بدون مانع و سکتگی به پیش ببرند.

۸۰. من از تمام پرسونل ملل متحد در افغانستان، از نماینده خاص خود و رئیس یوناما، دیبورا لاینز، و از نماینده شخصی خود، ژان آرنو بخاطر تعهد دوامدار شان تحت شرایط چالش بر انگیز نسبت به انجام وظیفه در حمایت از حکومت و مردم افغانستان سپاس و قدردانی می کنم.